

TRẬN ĐÁNH SAU TẾT MẬU THÂN

Ánh Liên

Trong tập sách Hội An - Thị xã Anh hùng tập 1 có đăng bài của tác giả Ánh Liên với tiêu đề “Trận đánh sau Tết Mậu Thân”. Nhân dịp Tết Bính Thân - 2016 sắp đến, BBT xin được trích giới thiệu bài viết này để chúng ta cùng tham khảo.

Ánh sáng lơ mờ của chạng vạng cuối cùng cũng nhường chỗ cho màn đêm. Từ bên bờ nam nhìn sang, thành phố đã lên đèn. Hàng chuỗi đèn sáng vàng xanh của những ngọn đèn nê ông bèn bồng ẩn hiện theo nhịp từng con sóng xô vào mạn thuyền. Những ngọn đèn dầu leo lắt của các chòi rờ, rọ, nò dọc sông Thu Bồn đã bị bom đạn làm tắt lịm từ lâu. Mặt sông yên ắng chìm dần vào bóng đen. Xa xa, ngọn gió đông từ phía Gành mang theo tiếng động cơ ùng ục của bọn hải thuyền đang tuần tiễu. Pháo từ trung tâm Cẩm Hà, Lai Nghi, Chi Lăng, Cửa Đại và các cở cối của những tiền đồn địch bắn cảm canh từng quả một ven hai bờ, đôi khi từng loạt dài giữa dòng sông. Máy chiếc máy bay trinh sát quân đảo bắn từng chuỗi đèn dù lơ lửng sáng rực cả một đoạn sông, thỉnh thoảng phóng xuống những trái rốc két đỏ lù. Lòng sông Thu Bồn quận sôi, cảm giận...

Những cô du kích Cẩm Thanh đã quá quen với nhịp chèo, điều khiển từng chiếc thuyền lần lượt xuất bến, chở theo ba mươi hai chiến sĩ Đại đội 2 tiến về Phố Hội. Đầu thuyền, đại đội trưởng Đinh Văn Minh ngồi trầm tư, đầu óc anh đang căng ra để trải những ý tưởng của tám bản đồ tác chiến. Đêm nay đơn vị

anh bước vào trận đánh mới đây khó khăn, táo bạo, không giống như những lần quần nhau với bọn lính đi càn, cũng không giống như những lúc tập kích công đồn ở các vùng ven đô. Lần này là cách đánh hoàn toàn mới: luồn sâu lốt sát, đột kích đánh địch ngay tận hang ổ của chúng. Mục tiêu mà Thị ủy và chỉ huy thị đội giao cho đơn vị của anh trong trận đánh này là tiêu diệt cơ quan cố vấn tình báo Mỹ USOM và bè lũ ác ôn tay sai ngay trong lòng thành phố. Kế hoạch tác chiến đã có rồi nhưng giành thắng lợi cho trận đánh quả thật khó vô cùng. Trong bóng đêm, đại đội trưởng vẫn nhìn thấy rõ gương mặt quen thân của từng chiến sĩ. Mọi người đều im lặng nhưng trong cái im lặng ấy dễ nhận ra sự quyết tâm và niềm tin chiến thắng. Anh lại nghĩ đến Tổng Văn Sương và Đỗ Trọng Hường - hai chiến sĩ an ninh vũ trang cảm tử mà ngày hôm qua trước lúc lên đường đã làm lễ tuyên thệ tiễn biệt đồng đội. Họ sẽ phối hợp với những chiến sĩ Đại đội 2 đêm nay bằng trận đánh cải trang diệt bọn đầu sỏ ác ôn giữa lòng thành phố...

Đúng lúc ấy, Tổng Văn Sương và Đỗ Trọng Hường trong bộ quân phục lính biệt kích ngụy từ một nhà cơ sở cách mạng ở nội ô bắt đầu xuất phát, đi

giữa những đường phố ngọt ngào, lần theo dấu vết của cả một ô ác ôn luôn cơ động hết ngủ chỗ này lại tập trung ăn nhậu, đánh bạc nơi khác. Bọn chúng toàn là những tên bình định ác ôn khét tiếng, uống máu người không biết tanh, mắt lúc nào cũng đỏ ngầu, miệng khi mô cũng hô hào chống Cộng diệt Cộng, “*chuyên nhìn đồng bào qua lỗ chiếu môn khẩu súng*”. Gần khuya, chúng chuyển xuống khu vực trường Lê Nghĩa - Chùa Bà, trước khi ngủ còn phải nghe tên phó chỉ huy “*phòng vệ dân sự*” thuyết bài nghĩa vụ công dân, về kế hoạch đánh phá tiêu diệt cho hết Việt Cộng trong nay mai... Srong và Hường tạt vào quán bia bên cạnh trường như những tên lính nhậu nhẹt khác, nhưng chỉ khác một điều là hai anh đang trong tư thế sẵn sàng hành động chứ không như bọn lính đang say bí tỉ la hét, gật gù ở những bàn nhậu bên. Hai anh nâng ly mắt nhìn nhau không nói một lời mà lòng hiểu nhau hơn bao giờ hết. Các anh cảm nhận được hơi ấm bàn tay của những chị bán rau, các mẹ bán cá ngoài chợ, của các em đi ở tở, của những chị thợ dệt, những anh đạp xích lô, của những bác bán hàng rong ngoài đường phố, của những người lính “*com Mỹ, áo Mỹ, súng Mỹ, lòng ta*”, của những chiến sĩ biệt động thành... tỏa ra từ bốn chục trái lựu đạn mà cơ sở đưa cho ban chiều. Thắng lợi đêm nay đâu chỉ riêng của các anh mà đó là chiến công của biết bao người mà các anh chưa hề biết mặt. Đó là thắng lợi của đồng bào, của đồng chí anh em.

Đêm chìm dần về khuya nhưng vào giữa mùa hè nên trời vẫn oi bức. Cái oi bức đêm nay dường như báo trước một cơn sấm vang chớp giạt... Thị xã ngủ trong im lặng... Các ngọn đèn cao áp của sân bay ở phía Bắc nội ô sáng

đèn chói mắt, những ngọn đèn pha sáng choang của bọn lính đi tuần cứ quét qua quét lại. Giữa từng biên độ của các vết sáng, bóng các chiến sĩ quân giải phóng lao vút qua, nhẹ nhàng không một tiếng động nhỏ. Ba mươi hai người đã qua sân bay, men dần theo mương nước, áp sát những dây rào ba lớp bùng nhùng cuộn cuộn. Ba dãy nhà lầu lúc nhúc bọn Mỹ, ngụy các lô cốt bê tông, công sự bố phòng của khu vực USOM đã hiện rõ mồn một. Đại đội trưởng Đinh Văn Minh ra hiệu cho Trần Văn Nam đưa mũi thứ yếu vòng lên hướng đông bắc với mục tiêu đánh vào trung đội cảnh sát dã chiến, tiêu diệt lô cốt số 2. Còn anh dẫn mũi chủ yếu luôn sang phía đông đánh vào mạn sườn bên trái của địch

Kim giây của chiếc đồng hồ nhích dần từng li. Từng chiến sĩ với động tác thật gọn tròn lên, tròn lên nằm lót ở vị trí cuối cùng chờ lệnh. Từng ý, từng câu của chính trị viên Huỳnh Phước Cư trong buổi lên sa bàn lại hiện về trong trí nhớ.

Đêm khuya u tịch, tiếng côn trùng miệt mài rả rích, từng nhịp tim của đại đội trưởng Đinh Văn Minh bắt nhịp theo chiếc kim đồng hồ. Nhích dần, nhích dần 24 giờ - giờ G đã đến! Giọng anh đánh gọn “*tấn công!*”. Ánh chớp phát hỏa của quả đạn B40 mang theo một khối lửa xuyên vào lô cốt cố thủ của địch hất tung nó lên từng mảnh. Những quả đạn chính xác tiếp theo từ hai mũi tiền quân làm cho ba cụm hỏa điểm của địch câm họng ngay từ đầu, Bộ đội ta xông lên dùng thủ pháo và tiểu liên diệt gọn từng toán địch đang láo nháo, kinh hoàng.

Quả đạn B40 thứ hai của Nguyễn Song làm cho ngôi nhà ba tầng sụp đổ.

Anh lấp quả đạn thứ ba, quả đạn cuối của mình để sau đó giao lại súng cho đồng đội thay thế. Đây rồi! Bọn Mỹ đang lúc nhúc ở trong tòa nhà mái bằng kia. Anh nâng súng, nghiêng răng, bóp cò, một đường lửa xuyên sâu vào tòa nhà, một “trái núi” ào ào đổ xuống trước mắt anh. Song quay lại mỉm cười với đồng đội. Thoảng đang mang giỏ đạn B40 bỏ lên thay anh. Bất thần hai chiếc xe tăng nhô ra, phóng liên tiếp mấy quả đạn ĐK và xả từng tràng đại liên. Song thấy rõ bóng Thoảng ngã xuống sau lưng mình, bọn địch nấp đằng sau hai chiếc xe tăng bắn điên loạn. Được rồi! sẽ cho chúng mày biết tay! Song trườn xuống lấy giỏ đạn của Thoảng rồi bò sát đến chiếc xe tăng, từng động tác nhanh gọn... quả B40 phụt ra sau một vòi lửa rồi lao vút theo đường thẳng tắp nối đầu súng với thân xe. Song ngã xuống, bất tỉnh. Phút chốc, anh cố mở mắt, từng tràng đại liên đỏ lù lao vun vút qua ánh mắt mà sao không nghe tiếng nổ. Song đứt ngón tay út ngoáy lỗ tai bên phải một cục máu đặc quánh, bên trái cũng rỉ ra dòng máu như vậy. Tai đã điếc đặc mất rồi, cổ rát bỏng, ngực tức muốn tắt thở. Nhưng vẫn còn một chiếc xe nữa chưa bị tiêu diệt, phải gắng thôi! Song dồn sức ngồi dậy, kê khẩu súng lên vai. Lại một đường lửa lao đi, những tràng đại liên im bật. Song ngã xuống nhưng vẫn còn kịp nghe tiếng hô: “Xung pho..ong!” của đồng đội trước lúc hôn mê...

Nghe tiếng B40 hiệu lệnh nổ tại khu vực USOM, Tống Văn Sương và Đỗ Trọng Hùng bật dậy, chỉ kịp nắm chặt tay nhau trong tí chốc rồi lao nhanh về phía căn phòng bọn địch đang ngủ, chặn ngang hai cửa ra vào. Những cánh

tay vung ra vun vút, lựu đạn bay vào tấp giữa sáu chục tên ác ôn mắt trợn tròn kinh ngạc. Lựu đạn nổ inh tai. Cả ngôi chùa rung lên như trận động đất. Tiếng la hét, kêu cứu của bọn sống sót bị cắt đứt bởi những loạt đạn AR15 danh gọn. Cả một hang ổ bọn tay sai gian ác đã đền tội không một tên thoát chết. Bọn địch từ các nơi kéo đến vây ráp khu Chùa Bà, Sương và Hùng đã anh dũng chiến đấu đến viên đạn cuối cùng. Phố Hội thân yêu ôm các anh vào lòng, ru giấc ngủ nghìn thu...

Liên theo bốn mươi tiếng nổ dữ dội ở Chùa Bà, cả thị xã rền vang. Súng lớn dội lửa xuống trận địa pháo Cẩm Hà, Lai Nghi. Tiếng xung phong ở An Hội, đình Cẩm Phô, miếu Ông Cọp, xóm Mới, trại biệt kích Tây Hồ, các khu tập trung Cẩm Hà, Cẩm Nam, Ngọc Thành, Phước Trạch... Tiếng lựu đạn của biệt động thành nổ giòn ở các vị trí của địch trong thành phố... Mười ba điểm bị quân và dân ta tấn công, 321 tên địch bị tiêu diệt, trong đó có nhiều tên ác ôn như: tỉnh phó, chi khu trưởng, chi khu phó quận Hiếu Nhơn; một đại đội bảo an, một trung đội Mỹ, một trung đội cảnh sát dã chiến và hai đoàn binh định bị xóa sổ; hơn một nghìn đồng bào từ các trại tập trung trở về vùng giải phóng.

Sấm chớp của cơn giông đêm 4 rạng ngày 5.5.1968 chuẩn bị cho một cơn lốc lớn. Dòng sông Thu Bồn đưa nhanh những chiếc thuyền chở đoàn quân thân yêu trở về hậu cứ sau một chiến tích lẫy lừng. Rồi sẽ có một ngày dòng sông quê hương đón những đứa con thân yêu trở về Phố Hội quét sạch quân thù♥